

ИЗИСКВАНЕ НА СИЛАТА, КОЯТО Е В ХРИСТОС

Дейвид Уилкерсън
1 Септември 2003

Докато Исус прекарваше последните Си часове със Своите ученици, Той им каза: „Истина, истина ви казвам, ако поискате нещо от Отца, Той ще ви го даде в Мое име” (Йоан 16:23). След това допълни: „До сега нищо не сте искали в Мое име; искайте и ще получите, за да бъде радостта ви пълна” (16:24).

Какво невероятно изявление! Това се случи в момент, когато Христос предупреждаваше Своите последователи, че ще си замине и за кратко няма да ги вижда. Едновременно с това, Той ги уверяваше, че имат достъп до всяко небесно благословение, като всичко, което трябва да направят е, да поискат в Неговото име.

По-голяма част от библейските коментатори казват, че това обещание все още е било неприложимо за учениците, които не са могли да поискат нищо в името на Христос, докато Той не напусне земята и не отиде в присъствието на Отца.

Но Писанието намеква за нещо друго. Най-яркия пример за това е непознатия мъж, който извърши велики дела в името на Исус. Учениците се опитаха да го спрат, защото не беше от тяхното обкръжение. Йоан докладва на Исус: „Учителю, видяхме един човек да изгонва бесове в Твое име; и му запретихме, защото не следваше нас” (Марк 9:38).

Как им отговори Исус? „Исус каза: ‘Недейте му запрещава, защото няма никой, който да извърши велико дело в Мое име, и да може скоро след това да Ме злослови. Понеже оня, който не е против нас, е откъм нас’” (9:39-40). Христос призна, че този човек е „с мен, на наша страна”.

Този мъж не беше част от близкото обкръжение на Исус, но въпреки това бе в състояние да извършва чудеса в името на Господ, и правейки го, заявяваше, че цялата власт е в името на Христос. Колко удивително! Този човек не се радваше на лично общение с Исус, за разлика от дванадесетте. Нито пък имаше големите откровения, които имаха учениците. Той вероятно беше просто един от множествата, които Исус поучаваше по склоновете и бреговете.

Но този човек очевидно обичаше Исус. Защо? Защото държеше на обещанията на Христос и действаше според тях. И чудеса се случваха. Освен това, вероятно беше и човек на молитвата и поста. В края на краищата, Исус каза, че демоните се гонят единствено с молитва и пост.

В това отношение непознатия мъж е в рязък контраст с учениците на Исус. Дванадесетте бяха лично инструктирани от Исус да чукат, да търсят и питат за Божиите неща. Те бяха обучени от първа ръка, че всичките благословения на Отец, всяка благодат, сила и мощ, се намират в Христос. И те бяха чули Исус да заявява открито: „Истина, истина ви казвам, който вярва в Мене, делата, които върша Аз, и той ще ги върши; защото Аз отивам при Отца. И каквото и да поискате в Мое име, ще го сторя, за да се прослави Отец в Сина. Ако поискате нещо в Мое име, това ще сторя” (Йоан 14:13-14).

Това беше човек, който поне вярваше на думите на Исус. Той беше изискал обещанието Му и вярата му бе зачетена от Бог. Той очакваше Господ да извърши чудеса чрез него, и всичко това в името на Исус Христос. Затова Исус каза на Йоан и останалите: „До сега нищо не сте искали в Мое име. Искайте и ще получите. За да бъде радостта ви пълна” (16:24). Той казваше: „Искайте сега. Не отлагайте и не се опитвайте да разберете всичко от богословска гледна точка. Казвам ви, Моето име има власт над дявола и вие имате тази сила, защото сте в Мен. Искайте, и Отец ще го направи.”

Като се има предвид каква власт и ресурси имаме в Христа, повечето вярващи не са поискали почти нищо в Неговото име.

Думите на Христос към Неговите ученици ме изобличават: „До сега нищо не сте искали в Мое име” (Йоан 16:24). Докато чета това, чувам как Господ ми шепне: „Дейвид, ти не си изискал властта, която съм предоставил на твое разположение. Просто трябва да поискаш в Моето име.”

Ето какво вярвам, че наскърбява Божието сърце повече от всички грехове на плътта. Нашият Господ е наскърбен от все по-нарастващата липса на вяра в Неговите обещания; от все по-увеличаващите се съмнения, че Той отговаря на молитвите; и от хората, които изискват все по-малко и малко от силата, която е в Христос.

Светът никога не е бил в по-голяма нужда от сега. И въпреки това, има по-малко от всякога молби в името на Исус. С напредване на времето, християните искат по-малко и по-малко от Господа. Те се страхуват да пристъпят напред, често поради неверие. Затова и искат много малко или направо нищо в Неговото име.

Аз също трябва да се изповядам. Подобно на учениците, аз се моля, постя и се радвам на интимност с Христос. Обичам да попивам Божието Слово и да се затварям с Него в молитва. Но се питам: какво означават тези неща, ако не произвеждат вяра в моя чуден Господ? Удивлявам се на Божието величие, слава и сила, но мога ли да действам според тях? Имам интимно общение с Господа, но дали времето ми с Него ми дава божествена сила и желание да изискам цялата власт в Неговото име?

Удивително е колко вярно църквата се отнася към името на Христа. Ние Го хвалим, благославяме Го, пеем за „сила, сила, чудотворна мощ в благословеното име на Господа.” Страхуваме се от името Му, славим Го, харесваме да бъде изговаряно, но не използваме силата, която има в него. Не я изискваме или не действаме според нея.

И защо? Защо всеки вярващ да не полага ръце на болни и да изисква изцерителната сила, която е в името на Христос? Защо да не се застъпим в Неговото име за духовното пробуждане на нашите деца, семейства и приятели? Защо Сатана получава толкова малко опозиция от нас? Дали е Божията воля да се даде възможност на врага да унищожи нашите домове и бракове?

В Библията се казва, че в тези последни дни дяволът ще дойде при човечеството „много разярен, понеже знае, че му остава малко време“ (Откровение 12:12). Моят въпрос е, дали този луд дявол ще се срещне с една пасивна, осакатена църква? Дали ще открие хора, на които им липсва вяра, и които възхваляват името на Христа, но не се съпротивляват на своя враг чрез силата, която е в това име? Той ще срещне ли Божии хора, които лесно се предават с думите: „Направих най-доброто, на което съм способен. Трябва само да оцелея до връщането на Господ.“

Не, в никакъв случай! Не трябва да вземаме това, което дяволът ни дава. Не бива да се поддаваме на неговите атаки, да се страхуваме от него или от бъдещето. През последните седмици в мен кипеше един свят гняв срещу Сатана и неговите сили. Докато четях думите на Исус, те подбудиха душата ми да се надигне и да каже: „Достатъчно, дявол. Аз идвам срещу теб с цялата власт в името на Исус. Набелязал съм те. Можеш да отзовеш ордите си от ада, защото аз ще се противопоставя на всяка твоя атака. И Божието Слово казва, че ти ще бягаш от мен.“

Сатана може да се опита да донесе порой от скръб в живота ми. Той може да атакува моето семейство и близки. Но всяко демонично наводнение ще бъде посрещнато с освобождаване на Христовата сила. Врагът може да изпраща демон след демон, но всеки един от тях ще се удари в непоклатима стена, която е Всемогъщото име на Исус Христос.

Трябва да премахнем всички ограничения, които сме поставили пред Бог.

Това е илюстрирано ярко в Деяния 3-та глава. В стих 1, Петър и Йоан бяха тръгнали към храма, за да се помолят, което беше тяхна ежедневна традиция. И всеки ден те минаваха покрай един човек, който седеше пред храмовата врата и просеше. Мъжът беше куц по рождение.

Но този ден щеше да бъде различен от всички останали. Този път, когато апостолите съзряха просяка, един свят гняв се надигна в тях. Те видяха как толкова дълго време Сатана не е бил прогонен от живота на този човек. Сега беше време за изпълнените с Духа Божии мъже да използват властта в името на Христос.

„А Петър, с Иоана, се взря в него и рече: Погледни ни Сребро и злато аз нямам; но каквото имам, това ти давам“ (Деяния 3:4, 6). Петър казваше: „Ние притежаваме нещо по-добро от цялото злато и сребро в света. Това, което имаме, е далеч по-голямо от всички лекари и лекарства по цялата земя. Говоря за силата, която е в името на Исус Христос. Ние я имаме, и ти я даваме.“

С това Петър каза: „В името на Исуса Христа Назарянина, стани и ходи. И като го хвана за дясната ръка, дигна го... И той като скочи, изправи се и проходи; и влезе с тях в храма та ходеше и скачаше и славеше Бога” (3:6-8).

Тълпите, които видяха какво се случва, бяха изумени. Те попитаха апостолите какво става. Петър обясни: „Неговото име укрепи тогава, когото гледате и познавате! Да! Тая вяра, която е чрез Него, му даде пред всички вас това съвършено здраве” (3:16). Всъщност Петър казваше: „От години познавам този човек, и знам че е сакат по рождение. И сега искате да знаете как може да скача и танцува. Поради властта в името на Христос, а не поради някое друго име този човек е изцелен ”.

Обърнете внимание на израза, който Петър използва, за да опише новото състояние на човека: „съвършено здраве”. Няма значение колко трудно или безнадеждно може да изглежда нашето изпитание, Бог ни е дал „съвършено здраве” (стабилност - бел. пр.) насред него. И това съвършено здраве, предоставено ни чрез името на Исус Христос - ще отблъсне всяка стрела на врага.

Когато храмовите служители чуха какво се е случило, те затвориха Петър и Йоан, а на следващия ден поставиха учениците на изпитание. Първосвещеникът поиска отговор от тях: „С каква сила, или с кое име, извършихте това?” (4:7). Петър отново заяви: „Да знаете всички вие и всичките Израилеви люде, че чрез името на Исуса Христа Назарянина, Когото вие разпнахте, Когото Бог възкреси от мъртвите, чрез това име тоя човек стои пред вас здрав” (4:10).

Питам ви, как тези обикновени, смирени мъже можеха да говорят толкова смело, с такава увереност? Петър и Йоан бяха премахнали всички ограничения за Бог. Те всъщност казваха: „В никоя ситуация няма да ограничаваме Святия Израилев.”

Те бяха изговорили побеждаваща вяра в живота на този сакат човек и не биха били способни на това, освен ако наистина не вярваха в думите на Исус: „Истина, истина ви казвам, ако поискате нещо от Отца, Той ще ви го даде в Мое име” (Йоан 16:23). Тези ученици знаеха, че когато Исус каза: „нещо”, Той направи обещанието неограничено. Христос казваше: „Всичко, което поискате от Отца в Мое име, Той ще ви го даде”.

Ние трябва да следваме примера на Петър и Йоан, да вярваме, че всичко е възможно и да премахнем всяко ограничение, което сме поставили пред Бог да работи в живота ни.

Изискването на силата в името на Христос не е някаква сложна, скрита богословска истина.

В моята библиотека има книги, в които се говори единствено по темата за името на Исус. Авторите са ги написали, за да помогнат на вярващите да разберат дълбочината, скрита в името на Христос. Но повечето от тези книги са толкова „дълбоки”, че те отиват отвъд разбирането на читателите.

Вярвам, че истината, която трябва да знаем за името на Исус, е толкова проста, че дори едно дете може да я разбере. Тя е просто следната: когато отправяме исканията си в името на Исус, трябва да го правим с такава увереност, все едно самия Исус иска от Отец. Как може са стане това, ще попитате вие? Нека обясня.

Знаем, че Бог обича Своя Син. Той говореше с Исус и Го учеше по време на престоя Му на земята. И Бог не само чуваше, но и отговаряше на всяко искане на Своя Син. Исус свидетелства за това, казвайки: „Той ме слуша винаги“. Накратко, Отец никога не отказа да изпълни някое искане на Сина Си.

Днес всички, които вярват в Исус, са облечени в Неговата позиция на син, и Небесният Отец ни приема за толкова близки, както приема Своя Син. Защо? Заради нашето духовно единение с Христос. Чрез Неговото разпятие и възкресение, Исус ни направи едно с Отца. „Да бъдат всички едно; както Ти, Отче, си в Мене и Аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас ... Аз в тях, и Ти в Мене“ (Йоан 17:21,23).

Казано просто, ние вече сме семейство - едно с Отца и Сина. Били сме осиновени, с пълни права на наследство, дадени на всяко дете. Това означава, че цялата сила и ресурси на небето са на наше разположение чрез Христос.

И понеже сме облечени в синовничеството на Христос - сънаследници с Него, участници в Неговото наследство - ние знаем, че нашите искания също са чути от Отца и Той отговаря точно така, както на Своя Син.

Каква невероятна сила сме получили в молитва. Как точно да използваме тази власт? Чрез самото име на Христос. Вижте, когато сме поставили нашата вяра в Исус, Той ни е дал Своето име. Неговата жертва ни прави способни да кажем: „Аз съм Христов, аз съм в Него, Аз съм едно с Него.“ Тогава, колко удивително, Исус прие нашето име. Като наш първосвещеник, Той го написа на дланта на ръката Си и така нашето име е регистрирано в небето под Неговото славно име.

Можете да разберете защо фразата „в името на Христа“ не е просто някаква безлична формула. Напротив, тя е точна позиция, която имаме с Исус и е призната от Отца. Исус ни казва: „В оня ден ще искате в Мое име; и не ви казвам, че Аз ще поискам от Отца за вас; защото сам Отец ви люби, понеже вие възлюбихте Мене и повярвахте, че Аз от Отца излязох“ (16:26-27).

Ето защо Исус ни заповядва да се молим в Неговото име. Той ни казва: „Каквото и да поискате в Мое име, това ще има същата сила и ефект за Отца, все едно Аз съм го поискал“. С други думи, това е, като нашата молитва да е изречена от самия Исус пред трона на Отец. По същия начин, когато полагаме ръце на болните и се молим, Бог ни вижда така, сякаш Исус полага ръце на болните, за да ги изцели.

Ето защо също трябва да пристъпваме с дръзновение към престола на благодатта - за да получим. Ние трябва да се молим с увереност: „Отче, аз стоя пред Теб, избран в Христос да изляза и дам плод. Това Те моля най-вече, за да бъде радостта ми пълна“.

Чувам много християни да казват: „Аз поисках в името на Исус, но на молитвите ми не беше отговорено“.

Тези вярващи твърдят: „Аз се опитах да изискам силата в името на Исус, но при мен просто не се получи“. Има много причини, поради които не получаваме отговори на молитвите си. Може да сме допуснали някои грехове в живота си - нещо, което осквернява единството ни с Христос. Те стават пречки, които задържат потока на благословение от Него, и Той няма да отговори на нашите молитви, докато не изоставим своя грях.

Или, може би това блокиране се дължи на хладност или непълно посвещение към Божиите неща. Може би сме задушавани от съмнения, които ни откъсват от силата ни в Христос. Яков ни предупреждава: „Но да проси с вяра без да се съмнява ни най-малко. Защото, който се съмнява прилича на морски вълни, които се тласкат и блъскат от ветровете. Такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа“ (Яков 1:6-7).

Неотдавна получих писмо от една вдовица, чиято дъщеря тийнейджърка беше навлязла дълбоко в греха. Тази майка ми каза, че дъщеря ѝ някога е била посветена вярваща, но сега е силно пристрастена към наркотиците и живее с приятеля си. Как беше успяла да пропадне толкова ужасно? Бащата на момичето бил болен от рак и тя се помолила: „Господи, не оставяй баща ми да умре“. Когато баща ѝ починал, момичето избягало колкото може по-бързо от Господа. Тя каза на майка си: „Дадох шанс на Бог. Молих се с вяра в името на Исус, но той остави татко да умре“.

Веднъж в самолета седнах до една жена, която плачеше. Казах ѝ, че съм служител и попитах дали мога да ѝ помогна. Тя отговори: „Току що погребях баща си. Той беше толкова добър човек, най-любящия, когото някога съм познавала. Молих се на Бог да го остави още да живее. Кажете ми, как може един любящ Бог да позволи един добър човек като баща ми да умре? Повече не искам да говоря за Бог“.

Нашето служение получава десетки писма, съдържащи истории точно като тази. Отново и отново четем същите думи: „Аз се молих с вяра, уповавайки на Бог, но Той не ме чу. Чаках и чаках, но Той никога не ми отговори. Не ми казвайте, че молитвата работи. Как да предам живота си на Бог, след като Той не отговоря на молитвите ми?“

Може би и вие се чувствате като тези хора. Може да се сетите за ситуация, в която сте се молили усърдно, непрестанно - може би за изцеление на любим човек или за личен проблем, но никакъв отговор не е дошъл, и сте заключили: „Бог не отговори на молитвите. Никога няма да разбере дали ги е чул, защото не направи това, което поисках“.

Може би не сте ядосани на Бог, но сте загубили увереността си. Нещо ви задържа от това напълно да посветите сърцето си на Него, и затова сте спрели да се молите и вече не се наслаждавате на пълнотата на Неговите благословения.

Яков ясно посочва: „Този, който се колебае, няма да получи нищо от Бога“. Думата, която използва за „колебае“, означава „да си нерешителен“. Истината е, че когато тези хора изказват техните искания, те поставят Бог на изпитание. В сърцата си казват: „Господи, ако

ми отговориш, ще Ти служи. Ще ти дам всичко, ако само отговориш на тази молитва. Но ако не го направиш, ще си живея по моя начин".

Но Бог не може да бъде подкупен. Той познава сърцата ни, и знае, когато сме нерешителни в посвещението си към Сина Му. Той запазва силата, която е в Христа за тези, които изцяло са се предали на Него.

Йоан 14-та глава съдържа две великолепни обещания. В първото, Исус заявява: „Истина, истина ви казвам, който вярва в Мене, делата, които върша Аз, и той ще ги върши; защото Аз отивам при Отца. И каквото и да поискате в Мое име, ще го сторя, за да се прослави Отец в Сина. Ако поискате нещо в Мое име, това ще сторя” (Йоан 14:13-14). Исус прави нещата ясни и прости в последния стих: „Ако поискате нещо в Мое име, това ще сторя”.

Два стиха след това, Исус обещава: „И Аз ще поискам от Отца, и Той ще ви даде друг Утешител, за да пребъдва с вас до века. Духът на истината, когото светът не може да приеме, защото го не вижда нито го познава. Вие го познавате, защото той пребъдва във вас, и във вас ще бъде. Няма да ви оставя сираци; ще дойда при вас” (14:16-18). Тук Христос казва: „Аз ще ви дам Духът на Истината и Неговата сила ще пребъдва във вас”.

Това са две невероятни обещания на Исус. И все пак, забележете стиха, който е в средата: „Ако Ме любите, ще пазите Моите заповеди” (14:15). Защо се появява тук? Христос ни казва: „Има една част, свързана с тези обещания, която се отнася до подчинение”. Накратко: и двете обещания вървят с пазене и покоряване на Божието Слово. Те бяха дадени, за да бъдат изпълнени, така че нищо да не ни пречи да изискваме силата, която е в Христа.

Убеден съм, че когато искаме малко или нищо в името на Исус, това Му нанася позор.

Година след година, много християни се задоволяват с все по-малко и малко. И накрая се ограничават само до спасението в Христос. Те нямат други очаквания освен да стигнат до небето някой ден.

Питам ви: стигнахте ли до края на вашия Христос? Не очаквате ли нищо, освен да бъдете спасени чрез Неговата сила и благодат? Свършва ли вашия Христос с това просто ви даде достатъчно сили колкото да преживеете деня? Свършва ли за вас на място, където от време на време има мир и радост; в живот, който е основно под сатанински тормоз?

Всички тези пасажии в Божието Слово ме убеждават, че „моя” Исус е толкова голям, колкото са моите искания. Но за съжаление, мнозина от вярващите чрез своето неверие правят Христос да изглежда незначителен и безсилен. Възлюбени, аз не искам моят Христос да бъде ограничен. Вместо това, искам всеки дявол в ада да знае чрез моите големи искания колко е голям моя Бог. Искам повече от моя Христос. Искам да бъде по-голям от всякога в живота ми.

Това е истинска вяра: тя взема предвид всички проблеми и болки на Божия народ по целия свят, всички безнадеждни ситуации, всички наранени вдовици, сираци и възрастни вярващи, които се борят за оцеляване. Вярата поставя всички тези тъжни неща на везната и вижда как те натежават. След това поставя Христос на другата страна на везната, и се радва, виждайки как Той се справя с всички грехове и трудности на този свят.

Бог никога не е възнамерявал дявола да превзема сърцата и домовете ни. Напротив, Той възнамерява да направим силна и ясна декларация. Ние трябва да заемем своята позиция в Христос и да извикаме: „В името на Исус Христос!“ Време е всеки вярващ да се изправи и да обяви: „Достатъчно дълго живях в страх. В името на Исус Христос вече няма да се страхувам от смъртта, хората или дявола. Искам света да види ненадминатото величие на моя Христос чрез величието на моите искания. Бог ми казва да искам големи неща, и аз ще го направя. Няма нищо невъзможно за Него!“

Призовавам ви, хванете се за Божието Слово и вярвайте, че Исус е направил тези обещания за вас. Те са оръжията на вашата война; оръжия, които имат сила чрез Него. Те ще станат силни във вашите ръце, когато разчитате на тях и ги изискате.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2003 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Claiming the Power That Is in Christ](#) / [Изискване на силата, която е в Христос](#)